

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl samosoudcem JUDr. Ondřejem Načeradským v hlavním líčení konaném dne 21. 9. 2021 v Kladně

takto:

Obžalovaný D [REDACTED] F [REDACTED], narozený [REDACTED] v Rumunsku, občan Rumunska, operátor výroby, bytem [REDACTED], 272 01 Kladno - Kročehlavy

se podle § 226 písm. a) zákona č. 141/1961 Sb., trestního řádu,

zprošťuje obžaloby, že

v přesně nezjištěné době v březnu roku 2019 v Kladně, ve společném bydlíšti v [REDACTED], v bytě v 6. patře, po hádce ohledně zaměstnání poškozené L [REDACTED] Z [REDACTED], urážel poškozenou hrubými vulgárními výrazy a strčil do poškozené,

1. v přesně nezjištěné době, v dubnu roku 2019 v Kladně, ve společném bydlíšti v J [REDACTED] ulici č. p. [REDACTED], v bytě v 6. patře, poté, co zjistil, že poškozená L [REDACTED] Z [REDACTED] požádala o svěřeni společné dcery do péče, urážel poškozenou hrubými vulgárními výrazy, vyhrožoval poškozené zabitím a odvezením dcery a strčil do poškozené, což v poškozené vyvolalo důvodnou obavu z naplnění výhrůžek, neboť se k ní obviněný v minulosti choval agresivně,
2. v přesně nezjištěném čase dne 8. 3. 2020 v Kladně, ve společném bydlíšti v [REDACTED] č. p. [REDACTED], v bytě v 6. patře, po žárlivé scéně urážel poškozenou L [REDACTED] Z [REDACTED] hrubými vulgárními výrazy a srazil poškozenou na gauč,
3. v přesně nezjištěném čase dne 10. 3. 2020 v Kladně, ve společném bydlíšti, v [REDACTED] ulici č. p. [REDACTED], v bytě v 6. patře, vyhrožoval poškozené L [REDACTED] Z [REDACTED] zabitím, pokud mu nevrátí 10.000 Kč, které předtím poškozená bez jeho vědomí vzala ze společných peněz, urážel poškozenou hrubými vulgárními výrazy, křičel jí do ucha z bezprostřední blízkosti a

strčil do poškozené, až upadla na kuchyňskou linku, přičemž po ní požadoval vrácení 10.000 Kč,

4. v přesně nezjištěném čase 8. 5. 2020 v Kladně, ve společném bydlíšti v ulici [REDAKCE] č. p. [REDAKCE], v bytě v 6. patře, po obvinění z krádeže peněz a urážkách hrubými vulgárními výrazy, stiskl poškozené L [REDAKCE] Z [REDAKCE] hrdlo tak, že nemohla dýchat,
5. v přesně nezjištěném čase koncem měsíce května 2020 v Kladně, ve společném bydlíšti v [REDAKCE] ulici č. p. [REDAKCE], v bytě v 6. patře, vyzval poškozenou L [REDAKCE] Z [REDAKCE] k vrácení jeho peněz za přeplatek na energiích ve výši 18.000 Kč, což poškozená odmítla se sdělením, že je použije na zařízení vlastní domácnosti, aby mohla od obviněného odejít, urážel poškozenou hrubými vulgárními výrazy, vyhrožoval poškozené zabitím, a když poškozená ležela v posteli, stáhl z ní přikrývku a udeřil ji otevřenou dlaní do obličeje, což v poškozené vyvolalo důvodnou obavu z naplnění výhrůžek, neboť se k ní obviněný v minulosti choval agresivně,
6. v přesně nezjištěném čase dne 15. 6. 2020, ve večerních hodinách v Kladně, ve společném bydlíšti v [REDAKCE] ulici č. p. [REDAKCE], v bytě v 6. patře, urážel poškozenou L [REDAKCE] Z [REDAKCE] hrubými vulgárními výrazy, povalil ji na gauč, a opakovaně ji udeřil pěstí do boku a zad,

tedy že

jednak pod body 1. – 7.

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí,

jednak pod bodem 4.

jiného násilím a pohrůžkou násilí nutil, aby něco konal,

jednak pod bodem 2., 6.

jinému vyhrožoval usmrcením a těžkou újmou na zdraví takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu,

čímž měl spáchat

jednak pod bodem 1. – 7.

přečin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku (dále jen „tr. zákoník“),

jednak pod bodem 4.

přečin vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku,

jednak pod bodem 2., 6.

přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku,

protože nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se poškozená L [REDAKCE] Z [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem P [REDAKCE] [REDAKCE], Kladno, odkazuje se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy uplatněným ve výši 80 000 Kč na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný je na základě obžaloby ze dne 2. 8. 2021 stíhán pro jednání uvedené výše, které obžaloba právně kvalifikovala jako přečin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199

Za správnost vyhotovení: Veronika Salačová

odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, (dále jen „tr. zákoník“), v souběhu s přčinem nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku co do bodu 4 a přčinem vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku co do bodů 2 a 6.

2. Soud na základě dále rozebraného dokazování shledal, že není možné s mírou praktické jistoty vyžadované ustanovením § 2 odst. 5 zákona č. 141/1961 Sb., trestního řádu, (dále jen „tr. řádu“) prokázat, že se skutek uvedený v obžalobě stal a proto obžalovaného zprostil obžaloby dle ustanovení § 226 písm. a) tr. řádu, když nebyly navrhovány ani soudu známy potenciální další důkazy, od jejichž provedení by bylo možné reálně očekávat, že povedou k podstatné změně důkazní situace.
3. Obžalovaný D. [REDAKCE] F. [REDAKCE] před soudem svoji vinu popřel. V obžalobou řešené době, kdy žil s poškozenou na Kladně, měli problémy, ale nikdy ji neudeřil ani nevydíral. Docházelo k tomu, že se hádali, při hádkách si vzájemně nadávali.
4. Za dobu jejich soužití od roku 2016 do jeho zadržení v roce 2020, poškozenou udeřil dvakrát a to bylo v dřívější době, kdy spolu ještě žili v Praze. Problémy ve vztahu začaly poté, co se jim narodila dcera. Poškozené volali nějací neznámí muži, když poškozená nedostala, co chtěla, tak dělala problémy, provokovala obžalovaného, říkala mu, že je k ničemu. K prvnímu fyzickému konfliktu došlo po narození dcery, poškozená ho při hádce kopa do nohy, on jí dal facku. Ke druhému pak došlo, když žili v Dejvické ulici, to byl dceři asi rok a jeden měsíc. Opět k tomu došlo po hádce, kdy ho poškozená provokovala. Šlo vždy jen o jednu facku, k ničemu vážnějšímu mezi nimi nikdy nedošlo.
5. Po přestěhování na Kladno docházelo ke konfliktům hlavně proto, že cítil, že má poškozená někoho jiného. Při ničem konkrétním ji nepřistihl, ale telefonovali jí muži, o kterých mu říkala, že jsou to kolegové z práce, ale poškozená byla v tu dobu doma s dítětem, nepracovala. Když se jí vyptával, poškozená znervózněla, začala na něj mluvit sprostě, on jí také nadával. Asi v šesti případech k nim přijela policie, ale dále než k vulgaritám to na Kladně nikdy nezašlo. Policie to vždy řešila tak, že si s nimi promluvila a pak odjela. On se snažil starat o rodinu, byl pořád v práci, měl i dvě zaměstnání. Neměl ani prostor poškozenou kontrolovat, byl i 17 hodin denně v práci, vracel se pozdě. Poškozená se starala doma o dítě, později měla po nějakou dobu brigády. Nechával ji, aby se starala o peníze, měla jeho kreditní karty. Mohla si koupit, co chtěla. Vystavil jí i plnou moc, aby ho mohla zastupovat. Tu jí vypověděl až v loni. Jejím kontaktům s kamarádkami nebránil. Ke sporu o peníze došlo až v toce 2020, když z obálky, kde měly společné peníze, zmizelo 10 000 Kč a poškozená mu pak zapírala, že je vzala. Poškozená si také nechala poslat přeplatek na svůj účet na místo jeho.
6. Dne 15. 6. 2020 našel při příchodu z práce u nich doma kamarádku poškozené „B. [REDAKCE]“ (svědkyni F. [REDAKCE]). Divil se tomu, protože poškozená mu předtím o ní tvrdila, že zbila jejich dceru a předtím u nich dlouho nebyla. B. [REDAKCE] mu neodpověděla na pozdrav ani na otázku, zda si dá kávu. Dělal si z něj s poškozenou legraci, tak z bytu raději odešel a vrátil se asi za hodinu. To už byla B. [REDAKCE] na odchodu. Ptal se pak poškozené, proč mu B. [REDAKCE] neodpovídala, pohádali se a pak na místo přijela policie. Na místě se situace vyřešila tak, že se poškozená zamkla v pokoji a on přespál v obýváku. Následující den již spali pohromadě. Když se 17. 6. 2020 vrátil obžalovaný domů, poškozená tam nebyla, po 23 hodině mu poslala zprávu, že je u B. [REDAKCE]. Šel si lehnout a pak asi po 30 minutách přijela policie a zadržela ho.
7. Během jejich soužití si u poškozené všiml modřin na rukou nad loktem a na nohou nad i pod kolenem, když se jí na ně ptal, tak mu říkala, že to má od nábytku v kuchyni. Poškozené se dělají modřiny snadno, stačí, když ji někdo zmáčkne.
8. K dotazům k jednotlivým bodům obžaloby uvedl, že v březnu a dubnu 2019 šlo o hádky kvůli tomu, že on chtěl byt rekonstruovat, zatímco poškozená nechtěla, došlo tam jen na oboustranné

vulgarity. V březnu a květnu 2020 šlo opět pouze o hádky, neporazil jí na pohovku, ani jí nechytal za krk, nijak se jí nedotkl. V květnu 2020 šlo o přeplatek, ptal se jí, jestli neví něco o tom, proč mu nepřišel přeplatek na jeho účet. Nevěděl o tom, že poškozená změnila účet, na který mají přeplatek poslat.

9. Ke svým osobním poměrům uvedl, že v současnosti žije sám v bytě, který zakoupili s poškozenou. Poškozené hradí na dceru výživné, dále posílá výživné do Rumunska, kde má syna z předchozího vztahu. Pracuje jako operátor ve společnosti Teleplan již cca 5 let, má příjem kolem 21 000 Kč čistého, náklady na byt ho vychází cca 18 000 Kč měsíčně, z toho je cca 12 000 Kč hypotéka. Hypotéku platí po celou dobu on, i když byt nechal napsat na něj i na poškozenou, bral to jako by byli manželé. Aby finančně vyšel, musel si půjčit peníze, najít brigádu a nějaké peníze mu poslala také rodina z Rumunska. Z alkoholu pije pivo, tvrdý alkohol nepije, neužívá jiné návykové látky.
10. Není pravda, že by plánoval s dcerou odjet do Rumunska. Naopak má nahrávky kdy mu poškozená vyhrožovala, že zařídí dceři falešné doklady a odjede s ní na Ukrajinu, jeden z telefonických hovorů proběhl před policií, kteří mu sami doporučili, ať si nahrávku schová a předloží ji soudu, protože byli šokováni, jak s ním poškozená mluví, když před nimi pláče. S poškozenou vždy mluvili česky a poškozená mu i česky nadává, i to je zachyceno na těchto nahrávkách.
11. Poškozená L. [REDAKCE] Z. [REDAKCE] před soudem uvedla, že jejich vztah byl z počátku šťastný, ale když byla cca půl roku těhotná, tak se jí obžalovaný svěřil, že je rozvedený, že ho rodina jeho bývalé ženy vyhodila, když byl jejich synovi asi jeden měsíc, protože ji mlátil. Když byl jejich dceři asi měsíc, řešili křtiny. Obžalovaný chtěl, aby ji pokřtili v Rumunsku, ona chtěla, aby křest byl Česku. Když obžalovanému řekla, že nechce jet do Rumunska, tak k ní přišel a i když měla v náručí dítě, tak jí dal facku a pak jí začal škrtit, nemohla se bránit, tak začala kopat nohama, on ji pustil. Šla zpátky do ložnice, aby dítě dala na postel a on jí celou dobu dával pěstí zezadu do hlavy. Chtěla volat policii, ale on jí chytil za ruce. Nakonec policii nevolala, protože se bála, že nezvládne platit nájem. Od té doby spolu neměli intimní život a vše se postupně zhoršovalo, obžalovanému začalo všechno vadit. Na Vánoce obžalovaný odmítl, aby k nim přijel její kamarád s přítelkyní, a když chtěla na návštěvu za kamarádkou, tak byl nejprve dotčený, že nepozvala i jeho, ale pak jí nechal jet. Když byla u kamarádky, tak jí volala majitelka bytu a ptala se, kde poškozená je, že jí volal obžalovaný, že má být s nějakým chlapem. Dala majitelce bytu k telefonu kamarádku, aby jí potvrdila, že je skutečně jen u kamarádky. Obžalovaný majitelce pořád volal, aby se poškozená vrátila domů. Když už byla na cestě zpět, tak jí volal, ptal se, kde je jeho dítě. Podle hlasu byl už hodně opilý a slyšela zvuk, jako by tam něco spadlo. Bála se vrátit domů, tak zavolala policii, která jí řekla, ať počká, že přijede hlídka. Obžalovaného poslali ven z bytu, ale on pak až do rána otravoval majitelku bytu, která pak poškozené říkala, že pokud obžalovaný platí nájem, tak ho musí pustit do bytu a že se mají do tří měsíců vystěhovat. Měsíc bydleli v nájmu, který obžalovaný sehnal od kolegyně, ale byli tam konflikty, pak se stěhovali na Budějovickou, kdy obžalovaný kvůli výši nájmu musel vzít druhou práci. Když sousedka odmítla obžalovaného nabídku, aby přišla na grilování, tak to opět odnesla poškozená, dostala od obžalovaného facku. To byla zase na místě Policie. Policie zasahovala také, když jí dal obžalovaný facku kvůli tomu, že byla na dceru přísná, když jí cvičila na nočník. To byl dceři asi rok, obžalovanému dali pokutu a vykážali ho asi na dvě hodiny, aby se uklidnil. Obžalovaný měl rovněž problémy s pronajímatelem, tykal mu, nadával, poškozená pak musela zachraňovat situaci, protože hledat jiné bydlení bylo s malým dítětem obtížné. Když pak obžalovaný přišel s tím, že by si koupili byt na hypotéku, tak to odmítala, ale obžalovaný ji přemluvil, slíbil jí, že tam bude mít s dcerou vlastní pokoj a že pak bude mít jejich dcera vlastní byt. Pomohla obžalovanému najít si práci na Kladně v Tesco, ale pořád si stěžoval, že ho tam šikanují. Poškozená prosila vedoucí, aby

obžalovanému nedělali v práci problémy, že pak přijde domů vztekly. Když se jí vedoucí jednou zeptala, zda jí obžalovaný mlátí, tak jí to poškozená potvrdila.

12. Byt, který koupili na Kladně, byl špinavý, dítě bylo hodně nemocné. Obžalovaný se rozhodl, že udělají rekonstrukci bytu na úvěr. Pověřil rekonstrukcí jejich společného kamaráda B■■■■, byť ho poškozená prosila, ať ho nebere, protože je to lhář který neumí a že to dopadne špatně. Poškozená si také nechtěla vzít úvěr, když se měl podepisovat, šla pryč. Po podpisu smlouvy na rekonstrukci uposlechla obžalovaného, že na dva týdny pojedou do Rumunska, i tam měl obžalovaný problémy. Po návratu zjistili, že rekonstrukce probíhá špatně, začali opět hádky, obžalovaný se dostal do konfliktu s B■■■■, kterému nechtěl vrátit věci. B■■■■ kvůli tomu šel na policii. Obžalovaný vše psychicky nezvládal, nezvládal splácet hypotéku a úvěr. Byli na tom finančně špatně. Poškozená domluvila s bankou, že udělají refinancování, aby platili 12 000 Kč měsíčně. Poškozená si chtěla vzít brigádu, aby obžalovaný nemusel pracovat v Tesco, když tam měl stále konflikty. Obžalovaný měl díky tomu více času, ale vše se tím jen zhoršilo, začal více pít, i k předchozím útokům docházelo, když měl v sobě alkohol. Hodně ji šikanoval. Když nemohla např. v práci vzít telefon, hned věděla, že bude mít doma „peklo“, že jí bude říkat, že někoho má, že se s někým schází. Snažila se děla vše, co obžalovaný chtěl. Když jí obžalovaný nadával, tak si zpívala, ale to ho ještě víc naštvalo. Strčil jí na kuchyňskou linku, dostávala facky, během půl roku volala policii šestkrát, ale policie nikdy nic neudělala. Např. za ní přišel, když byla v posteli, a vyhodil jí v pyžamu do mrazu. Když byla na operaci, byl přesvědčený, že byla na potratu.
13. Je pravda, že vzala 10 000 Kč z obálky, chtěla využít situace, kdy její kamarádka jela na Ukrajinu. Obžalovanému to popřela, protože se jeho otázky lekla. Musela poté opět volat policii, policie jí řekla, ať se zamkne v ložnici a pokud by se je obžalovaný snažil vyrazit dveře, tak to bude již přestupek. Je také pravda, že nechala přeplatek poslat na svůj účet, když se jí na to obžalovaný ptal, tak mu to přiznala. Obžalovaný peníze chtěl zpátky, hádali se, obžalovaný volal i paní účetní, že je chce zpět.
14. B■■■■ (svědkyně F■■■■) za ní tehdy přišla na návštěvu neočekávaně. Když přišel obžalovaný, tak ho B■■■■ pozdravila, nabídku kávy odmítla. Obžalovaný začal do B■■■■ „rýpat“, a když odcházela, tak jí sprostě nadával, ale B■■■■ na to nereagovala. Poškozené bylo jasné, že to bude špatné. Vařila polívku, obžalovaný vypnul světlo, ona mu na to řekla, že dítě bude bez jídla. Šla ke gauči obléct dítě, že půjdou ven, než se obžalovaný uklidní. Stála k obžalovanému zády, on do ní strčil tak, že poškozená spadla na gauč. Pak jí bil do zad, dcera křičela, aby jí nechal být. Když pak ve středu B■■■■ viděla ty modřiny, tak s ní šla na kriminálku, která pak obžalovaného „odstěhovala“.
15. Následně k dotazům poškozená upřesnila, že kromě vedoucí v Tesco věc řešila s paní (svědkyní) H■■■■, se kterou se po nastěhování hodně skamarádily. Věřila poškozené tak, že jim dala klíče od celého domu. Říkala svědkyni, že jí obžalovaný mlátí a paní H■■■■ jí dávala kontakt na sociálku. Poškozená s ní nemohla moc probírat, co se děje, protože když jí předávala peníze za nájem, tak obžalovaný vyšel, paní H■■■■ se lekla a odešla. Paní H■■■■ věděla, že jí obžalovaný zmlátil, ale žádné poranění na ní neviděla. Když jim po incidentu s policií nechtěla svědkyně prodloužit smlouvu, tak se jí poškozená snažila přemluvit, aby u ní mohla zůstat sama s dcerou, ale na to paní H■■■■ nechtěla přistoupit s tím, že by za poškozenou obžalovaný stejně chodil, že se obžalovaného bojí, protože je agresivní a impulsivní. Snažila se ale poškozené pomoci najít byt pro samoživitelku. Obžalovaný byl na paní H■■■■ zlý, i když jim chtěla jen vrátit kauci a musel na ní čekat, když se mu svědkyně omlouvala za zpoždění, tak jí řekl, že ho to nezajímá.
16. Poranění na poškozené viděla pouze jedna sousedka, když na Budějovické dostala od obžalovaného facku. Poškozená neměla telefon, odešla jen s dítětem v náručí tak i policii volala sousedka. Po přestěhování na Kladno pak modřiny viděla jen její kamarádka B■■■■, ale té říkala, že se jen sama praštila. B■■■■ jí to nevěřila, ale poškozená se obžalovaného zastávala. Bála se zůstat

sama s dítětem. Modřiny na ní B ■ ■ ■ vídala cca od léta 2019, ale to bylo jen od toho, jak jí chytil za ruku, či jak s ní narazil na kuchyňskou linku. Týral jí hlavně psychicky. Víc na ní „sáhnul“ obžalovaný za celou dobu jen třikrát. Jednou to bylo 2017, když byl dítěti jeden měsíc, podruhé když bydleli na Budějovické. Nejhorší napadení bylo to poslední v červnu nebo červenci 2020. V době mezi Budějovickou a tím posledním případem na ní ruku nevztáhl, modřiny byly jen od toho, jak jí chytil. Když si ho nevšímal, otočila se k němu zády a začala si zpívat, tak když přišel blíž, otočila se k němu, za ní byla kuchyňská linka a on do ní strčil, udeřila se zády o kuchyňskou linku, to se stalo vícekrát, určitě dvakrát, možná třikrát. Psychické týrání spočívalo v tom, že jí nadával, ptal se, kdy přijde z práce. Kamarádky k ní přestaly chodit, protože se obžalovanému nelíbilo, že nepřinesou žádný dárek dítěti. Jednou jí říkal, že chce zabít jednoho člověka, bylo jasné, že mluví o ní. Když mu na to říkala mu, že by si šel za to sednout, odpověděl jí, že by mu to bylo jedno, ona by byla mrtvá a dítě by bylo v dětském domově. Co si vybaví, tak jí vyhrožoval celkem dvakrát. Také jí nadával, že je ukrajinská ..., že je bezdomovkyně atd.. Obžalovaný si vždy cestou z práce v Normě koupil pivo, pak ho pil doma. Pil každý den, nepovažoval pivo za alkohol. Ona sama obžalovanému nikdy nenadávala, protože věděla, jak by to skončilo. České nadávky zná, ale neměla důvod je vůči obžalovanému použít, byla spokojená se svým životem. Obžalovaného nikdy sama fyzicky nenapadla.

17. Pokud jde konkrétně o body obžaloby, tak k následným dotazům poškozená uvedla, že pokud jde o březen a duben 2019, tak v dubnu to bylo to, jak jí obžalovaný zmlátil, když už bydleli v novém bytě, který kupovali v roce 2018, v tu dobu se toho hodně řešilo, peníze, rekonstrukce, že byla dcera pořád nemocná. Konkrétnějšího si již nic nevybavila. K březnu 2020 si rovněž již jen vybaví, že se hádali, to byla asi ta doba, kdy nechala práci. V květnu 2020 se řešily ty peníze, v květnu šlo jen o hádky a sprosté nadávání, pak akorát bylo to pondělí, kdy jí zmlátil, to byl ten poslední incident.
18. Během vztahu s obžalovaným jí všechny kamarádky opustili, navštěvovala ji od roku 2018 jen B ■ ■ ■. Před tím posledním incidentem se s ní asi tři měsíce nebavili, poškozená se s ní nechtěla bavit, protože po ní svědkyně pořád chtěla, aby poškozená něco dělala s tím, že jí obžalovaný psychicky a fyzicky týrá. Tehdy poškozená nechtěla nikoho vidět, odešla i z práce, byla na tom psychicky špatně. Našla si i most, nechtěla žít, kdyby tedy nezasáhla kriminálka, tak už by tady nebyla. Když k nim opakovaně jezdila policii, tak jim říkala, že ji fyzicky napadá.
19. Od června 2020 mezi nimi ke konfliktům nedochází, nevolají si, ale píše si, když chce peníze tak jí říká, že peníze nemá, to mu nějaké sprosté slovo řekne. Obžalovaný pije stále, řešila v rámci předběžného opatření, že byl opilý, když nosila dceři jídlo. Nedokáže to řešit, zavolat policii, když k němu přijde, má tuhé nohy, utíká. Obžalovaného se bojí do teď, i když už rok žije sama. Dříve se s psychickými potížemi nikdy neléčila, poslední rok dochází jen do Intervenčního centra.
20. Svědkyně B ■ ■ ■ F ■ ■ ■ uvedla před soudem, že se zná s poškozenou cca 3 roky, měly obě malé dcery tak se stýkaly denně. Prvních modřin si na poškozené všimla asi půl roku poté, co se poznaly. Poškozená měla vždy nějakou výmluvu, ale když je začala vídat častěji, tak jí bylo jasné, že je něco špatně. Viděla, že se poškozená obžalovaného bojí. Frekvence modřin se zvětšovala, modřiny se na poškozené objevovaly každý týden s frekvencí tak dvakrát do týdne. Ze začátku se je poškozená snažila před svědkyní skrývat, ale poškozená si jich všimla na rukou, nohou, v obličeji asi dvakrát pod okem a na pravé čelisti, měla je i na zádech v oblasti ledvin. K dotazu svědkyně upřesnila, že viděla modřiny na obličeji poškozené cca půl roku před tím, než věc byla ohlášena na policii. Poškozená jí modřiny nikdy neukazovala, ale svědkyně si jich všimla v rámci převlékání a poškozená jí pak tvrdila, že to má z toho, že se o něco bouchla či že spadla. Poškozená jí říkala, že obžalovanému na ní pořád něco vadí, že na ní křičí kvůli dceři, že jí ani nemůže plácnout přes ruce. Konflikty vznikali také proto, že poškozená neuklidila či neuvařila a protože jí obžalovaný obviňoval, že ho podvádí. Později jí poškozená říkala, že už to chce vzdát, že nechce dál žít. Když pak byl COVID a poškozená se jí několik týdnů neozývala, tak za ní

svědkyně dne 15. 6. přišla a byla zaskočena v jak špatném je poškozená stavu. Byla vystresovaná, psychicky vydeptaná, nechtěla s nikým mluvit, skoro svědkyni nepustila do domu. Svědkyně jí řekla, že to tak dál nejde a pak se jí už poškozená svěřila, že jí obžalovaný psychicky a fyzicky týrá, že se s obžalovaným pohádají a on jí pak uhodí, že je to u nich takový „rituál“. Svědkyně jí na to řekla, že buď v tom bude žít dále, nebo se to začne řešit. O několik dní později pak poškozenou „dotáhla“ na policii. Sama svědkyně přímo u ničeho přítomna nebyla, na ní obžalovaný agresivní nikdy nebyl. Několikrát z něj však cítila alkohol a to se obžalovaný choval jinak. Před ní se obžalovaný k poškozené choval někdy normálně, byl nervózní, pořád běhal za dcerou. Obžalovaný s poškozenou mluvili spolu cizím jazykem, kterému nerozuměla, neměla z toho dobrý pocit, nepoznala, co to bylo za jazyk. Dne 15. 6. slyšela po svém odchodu přes dveře, jak obžalovaný poškozené nedává, ale nadávkám nerozuměla.

21. V přípravném řízení tato svědkyně dne 18. 6. 2020 podala ve věci vysvětlení (úřední záznam čten podle § 211 odst. 6 tr. řádu), kdy uvedla, že poškozenou, kterou zná cca tři roky vídala s různou intenzitou, někdy každý týden, někdy i několik dní v týdnu, bylo to různé. Poslední tři měsíce se neviděli, protože svědkyně měla osobní problémy. Svědkyně dále uvedla, že si jí poškozená stěžovala na svého partnera, že je doma stále něco špatně, že za všechno může ona, že jí bije a vulgárně nadává. Do pondělí 15. 6. 2020 si u ní nikdy modřiny neviděla, nebo spíše jí je poškozená nikdy neukázala, schovávala je.
22. K dotazu soudu nebyla svědkyně tyto rozpory schopna přijatelně vysvětlit, na otázku, proč v rozporu s tím, co uvedla před soudem, dne 18. 6. 2020 uvedla na policii, že před 15. 6. 2020 na poškozené nikdy modřinu neviděla, poškozená pouze poukázala na to, že toho bylo moc a nepamatuje si na to, co říkala u kterého výsledku „před třemi lety“. Setrvala na tom, že modřiny na poškozené viděla, ale že je nebrala v potaz a neřešila to, když jí poškozená tvrdila, že se sama bouchla.
23. Obžalovaný v rámci vyjádření k této výpovědi upozornil na skutečnost, že neumí ukrajinsky a poškozená neumí rumunsky, takže spolu vždy komunikovali v češtině, doma jiný jazyk nepoužívaly.
24. Svědkyně J. H. uvedla před soudem, že byla pronajímatelkou poškozené v době od 17. 9. 2016 do 28. 2. 2018, neměla s ní bližší vztah, jen jí pronajímala byt. Nad rámec nájemního vztahu došlo pouze jednou někdy v zimních měsících k tomu, že jí poškozená volala, že se bojí obžalovaného. Pak u toho zasahovala i policie. Říkala poškozené, že pokud jsou nějaké problémy a nechce být s obžalovaným, že s ním být nemusí. Volala jí kvůli tomu i policie, které řekla, že nic víc o tom neví, že je na poškozené, zda u sebe obžalovaného nechá či nikoliv. Později jí pak poškozená volala, že obžalovaný nemá kde být, že jí ho je líto a že ho vezme zpátky. Nepřišlo jí to rozumné, ale poškozená byla dospělá, neměla jí co říkat, co má či nemá dělat. U žádného incidentu mezi obžalovaným a poškozenou nebyla. Nikdy na poškozené neviděla žádná poranění, poškozená jí žádná poranění neukazovala. Neví nic o tom, že by mělo docházet na poškozené k fyzickému násilí, ta jí jen říkala, že se obžalovaného bojí. Víc situaci s poškozenou či obžalovaným neřešila.
25. Dle závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie vypracovaného na obžalovaného, obžalovaný netrpí a ani netrpěl v době, kdy mělo dojít k řešenému činu, duševní chorobou ani duševní poruchou. Jeho případné jednání nebylo ovlivněno chorobnými faktory ani mechanismy, schopnost rozpoznat protiprávnost jednání a jednání ovládat byly plně zachovány. U obžalovaného nebyla zjištěna závislost na alkoholu ani jiné psychoaktivní látky. Obžalovaný je dle znalce plně schopen účasti na trestním řízení. Z psychiatrického hlediska není pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečný pro duševní chorobu. Osobnost obžalovaného má rysy dráždivosti s tendencí jednat explozivně. Obžalovaný má nižší toleranci k frustraci a nízký práh

pro uvolnění agrese, je impulzivní, má tendenci jednat neočekávaně, má sklon k výbuchům hněvu.

26. Dle závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví různá, specializace klinická psychologie vypracovaného na poškozenou, jsou její intelektuální schopnosti podprůměrné v mezích širší normy, osobnost je méně vyzrálá, extrovertní s patrnou emoční labilitou. V době vyšetření (5. 11. 2020) byla dle znalkyně poškozená laděna depresivně, plačtivá, uváděla vyčerpání. Dle znalkyně je patrná u poškozené osobnostní nezralost zejména v sociální oblasti. Má snížené sebevědomí. Z psychologického hlediska nejeví známky duševního onemocnění či závislosti na návykových látkách. Dle znalkyně je poškozená schopna vnímat, zapamatovat si a reprodukovat prožitou událost. Vnímání a reprodukce může být mírně zkreslena osobnostní nezralostí, stresem a depresivními rozladami. U poškozené nebyla zjištěna motivace pro zkreslení výpovědi, sklony ke zkreslování výpovědi či konfabulacím, ani známky ovlivňování ke změně výpovědi. Znalkyně u poškozené nekonstatovala syndrom týrané osoby, ale shledala projevy znaků týrané osoby a dlouhodobého stresu, jako je emoční labilita, deprese, problémy se soustředěním, nespavost, nechutenství, úbytek váhy a flashbecky, kdy znalkyně považuje partnerský vztah a neadekvátní chování obžalovaného k poškozené za jeden z výrazných stresorů. Dle znalkyně šlo o dlouhodobě dynamický vztah, kde poškozená byla v podřízené roli, trvaly dlouhodobé neshody, docházelo k hádkám a fyzickému napadání. Poškozená je medikována antidepresivy. Ke specifické věrohodnosti se znalkyně nevyjádřila s tím, že z jejího pohledu byly výpovědi poškozené v průběhu řízení v souladu, nevyskytlo se rozšiřování výpovědi, černobílé vidění a emotivita byla v souladu se sdělovaným obsahem.
27. Dále byl na poškozenou vypracován znalecký posudek psychiatrický, kdy dle jeho závěrů poškozená netrpí ani netrpěla žádnou duševní chorobou ani duševního poruchou forenzního významu. Proběhla u ní porucha přizpůsobení, coby neurotické onemocnění vznikající jako reakce na stresovou zátěž. Neurotické obtíže se rozvíjely i následně ustupovaly postupně, zahrnovaly narušení nálady, emoční labilitu, stavy úzkosti, pláče, narušení spánku, nechutenství, poruchy koncentrace a další. Trvalé následky porucha nezanechala. Z hlediska soudně lékařského šlo u poškozené o újmu na zdraví, za doložené lze považovat s ohledem na proběhlá vyšetření narušení duševního stavu v době od 18. 6. 2020 do 12. 11. 2020, kdy při dalším vyšetření již u poškozené byla shledána stabilizace stavu a ústup obtíží. Obtíže neměly takovou závažnost, aby narušovaly výkon sociálních funkcí, poškozená se byla schopna starat o dceru, vyjednávat s úřady a podobně, nicméně subjektivně mohla prožívat vysoký diskomfort. Případné jednání obžalovaného nebylo jedinou příčinou poruchy přizpůsobení, sama poškozená uváděla, že šlo o vícečetný stres, byla v hmotné nouzi, řešila stěhování, školní docházku dcery, vyjednávala s úřady, byla pod tlakem „sociálky“, která ji prověřovala a podobně. Míru vlivu jednání obžalovaného na stav poškozené nelze určit.
28. Soud připustil obhajobou navržený důkaz přehráním několika nahrávek telefonických hovorů obžalovaného s poškozenou, kdy shledal, že byt' jde o nahrávky, ke kterým nebyl doložen souhlas poškozené, byl požadavek obžaloby v kontextu vývoje důkazní situace důvodný a jde o přiměřený zásah do práv poškozené, která před soudem prezentovala, že by pro ni vypovídat v přítomnosti obžalovaného bylo příliš traumatizující, že z něj má stále strach, navíc za situace, kdy obžaloba s ohledem na přetrvávající strach poškozené z obžalované navrhovala formou přiměřené povinnosti omezit možnost obžalovaného stýkat se s poškozenou, se kterou má dítě, a s její rodinou. V trestním řízení je ku prospěchu obžaloby na místě dokazování rozšířit, pakliže lze reálně očekávat, že by předmětný důkaz mohl mít vliv na důkazní situaci, včetně posouzení věrohodnosti jednotlivých důkazů.
29. Na nahrávkách se obžalovaný s poškozenou domlouvá česky, rovněž k vulgaritám na adresu obžalovaného ze strany poškozené dochází v českém jazyce. Z nahrávek je zřejmé, že ještě v létě 2021 byly mezi obžalovaným a poškozenou vyhrocené vztahy, kdy poškozená požadovala po

obžalovaném, aby přistoupil na prodej společné nemovitosti s tím, že pokud obžalovaný bude dělat problémy, tak se společným dítětem přes nesouhlas obžalovaného odjede domů na Ukrajinu. V těchto nahrávkách poškozená vůči obžalovanému nevystupuje v podřízené pozici ani nejeví stránky strachu z obžalovaného, naopak si diktuje podmínky, poukazuje rovněž na to, že dokud byl obžalovaný s ní „tak měl vše“, zatímco teď je z něj „nula“.

30. Soud dále vyšel z listinných důkazů, kdy z protokolu o ohledání místa činu s fotodokumentací získal obecnou představu o bytě na adrese [REDAKCE] č. p. [REDAKCE], Kladno, kde mělo k řešení jednání docházet. Žádné konkrétní stopy či poznatky významné pro rozhodnutí však ohledáním získány nebyly, v daném místě mohlo i nemuselo dojít k jednání řešenému obžalobou.
31. Dále je k dispozici protokol o ohledání poškozené ze 17. 6. 2020 v 22:35 hodin. Policie našla na těle poškozené jednu tmavou podlitinu na pravém boku nad hýžděmi směrem k zádům (jasně patrná z fotodokumentace, tmavý střed podlitiny mění k okrajům barvu) a jednu menší podlitinu na pravé straně tváře pod pravým okem (na fotodokumentaci není patrná).
32. Dle úředního záznamu došlo k výjezdu policejní hlídky dne 17. 6. 2020 v 18:15 na základě oznámení poškozené, že je opakovaně napadána obžalovaným, následně došlo v 23:55 k zadržení obžalovaného. K dispozici je záznam o návazné orientační dechové zkoušce obžalovaného, dle které měl 0,55 promile alkoholu v krvi. Obžalovaný v rámci vyjádření uvedl, že mu tehdy psala poškozená, že je u „B[REDAKCE]“. Čekal na ni a vypil během toho tři piva.
33. Dle předběžného opatření zdejšího soudu z 22. 6. 2020, č. j. 21 Nc 1201/2020-7, bylo obžalovanému příkázáno zdržet se vstupu do bytového domu na adrese [REDAKCE], Kladno a jeho okolí v rozsahu 100 metrů a zdržet se setkávání a navazování kontaktů s poškozenou v návaznosti na to, že byl obžalovaný dne 16. 8. 2020 z předmětného společného obydlí policií vykázán, poškozená uvedla, že nemá kam jít a obžalovaného se bojí, protože jí od narození dcery slovně i fyzicky napadá. Výpis z katastru nemovitostí a kupní smlouva z 31. 8. 2018 dokládají, že obžalovaný a poškozená spoluvlastní na předmětné adrese bytovou jednotku č. [REDAKCE] s odpovídajícími podíly na společných částech domu a pozemku.
34. Součástí listinných důkazů jsou rovněž záznamy z policejní evidence o řešení oznámení poškozených Policií. Dle těchto záznamů dne 14. 3. 2019 volala poškozená policii s tím, že ji obžalovaný nechce pustit do bytu, vyslaná hlídka na místě nezjistila, že by docházelo k protiprávnímu jednání, na místě plnila roli mediátora ve sporu poškozené a obžalovaného o dítě, kdy se poškozená s obžalovaným dohodla na tom, že „půjdou od sebe“, ale nebyli se schopni dohodnout na výchově dcery. Za asistence zasahujících policistů se podařilo vyjednat, že se poškozená odstěhuje ke kamarádce a jak kdy kdo bude pečovat o dceru, byli poučeni, aby věc řešili přes Okresní soud v Kladně. Následně poškozená oznámila 22. 4. 2019, že byla napadena obžalovaným, že je s dítětem zamčená v ložnici, po příjezdu hlídky však sdělila, že jí obžalovaný nenapadl slovně ani fyzicky, ale že se hádali kvůli péči o dítě, tak se zamkla v pokoji preventivně z obavy, že by konflikt mohl eskalovat. Obžalovaný tuto verzi potvrdil s tím, že šlo jen o hádku kvůli rozchodu, bytu a dítěti. Policejní hlídka před odjezdem poučila obžalovaného i poškozenou, že policii nelze využívat jako vztahovou poradnu. Dne 8. 3. 2020 oznámila poškozená, že obžalovaný je opilý a že po ní chce, aby odešla z bytu. Vyslaná hlídka zjistila, že šlo o hádku ohledně výchovy dítěte, kterou obžalovaný ukončil slovy, že se mohou rozejít a odstěhovat se. K žádnému napadení ani jinému protiprávnímu jednání nedocházelo. Opětovně poškozená volala 10. 3. 2020 s tím, že má docházet k neshodám s obžalovaným, hlídka opětovně na místě nezjistila, že by mělo docházet k nějakému napadání či protiprávnímu jednání, bylo zjištěno, že poškozená a obžalovaný spolu mají nepřekonatelné rozpory, nemohou žít spolu, ale není v jejich finančních možnostech se od sebe odstěhovat. Hlídka je opětovně poučila, že policie neslouží jako manželská poradna. Poté 8. 5. 2020 poškozená volala policii s tím, že jí chce obžalovaný vyhodit z bytu, po příjezdu hlídka opět nezjistila, že by mělo docházet k protiprávnímu jednání,

ale že poškozená a obžalovaní řeší, že kvůli společné hypotéce nemohou od sebe odejít, že v rámci společné domácnosti dochází k častým hádkám o malichernosti.

35. Další soubor listinných důkazů se vztahuje k soužití obžalovaných z doby před přestěhováním na Kladno. Z oznámení o přestupku z 23. 7. 2018 plyne, že Policií bylo Úřadu Městské části Praha 4 oznámeno, že dne 22. 7. 2018 mělo dojít k hádce mezi obžalovaným a poškozenou s následným vzájemným napadáním fackami. Usnesení Úřadu Městské části Praha 4 dokládají, že jak vůči obžalovanému, tak vůči poškozené bylo toto přestupkové řízení odloženo, jelikož k němu vzájemně neudělili potřebné souhlasy.
36. Dle zprávy Intervenčního centra Kladno z 16. 7. 2020 je poškozená klientkou centra od 18. 6. 2020 v návaznosti na vykázaní obžalovaného z jejich společné domácnosti. Dle závěrů intervenčního centra byla poškozená ve špatném psychickém stavu jednak z důvodů dlouhodobého domácího násilí, jednak kvůli sekundární viktimizaci, kdy opakovaně musela čelit tomu, že její situace byla bagatelizována. Poškozená s centrem aktivně spolupracuje, chce řešit svoji situaci, ale ta je komplikovaná, protože je na rodičovské dovolené s dcerou narozenou 12. 4. 2017, má zdravotní obtíže, nemá záchrannou sociální síť, vyrostla v dětském domově na Ukrajině, její první manžel tragicky zemřel, rovněž jedna z dcer zemřela na leukémii a druhá ji zavrhl kvůli vztahu poškozené v České republice. Centrum nespatřuje v projevech poškozené rozpory, svědčící pro závěr, že by si popisované vymýšlela. Druhá zpráva z 5. 1. 2021 konstatuje u poškozené stabilizaci psychického stavu, který je narušován „praktickými problémy, kterým musí klientka čelit“, jako jsou výslechy na Policii, znalecké zkoumání, žádosti o sociální dávky, zajištění bydlení, soudní řízení o úpravě poměrů k dceři, řízení o předběžném opatření, finanční problémy, s majetkovým vypořádáním s obžalovaným atd.
37. Dle zprávy společnosti Teleplan Prague s.r.o. je obžalovaný zaměstnán přímo v této společnosti od 1. 8. 2017, kdy předtím byl do této společnosti v době od 10. 11. 2016 do 30. 6. 2017 přidělen přes pracovní agenturu. Jde o jednoho z nejlepších zaměstnanců. Nemá konflikty s kolegy, plní pracovní normy, dodržuje předpisy, rovněž jeho docházka je bezproblémová. Oproti tomu dle hodnocení společnost Tesco Stores ČR a.s. byl u této společnosti obžalovaný zaměstnán nejprve na dohodu o pracovní činnosti v době od 11. 7. 2019 do 31. 8. 2019 a poté od 1. 9. 2019 do 27. 2. 2020, kdy byl pracovní poměr okamžitě zrušen ze strany zaměstnavatele pro pět neomluvených absencí. Obžalovaný byl dle tohoto zaměstnavatele problémový, nerespektoval autoritu a nebyl schopen dodržovat pravidla společnosti, kdy rovněž s kolektivem „nevycházel nejlépe“.
38. K dispozici je na obžalovaného zpráva o pověsti od Magistrátu města Kladna, dle které proti obžalovanému nebylo tímto úřadem vedeno přestupkové řízení, dle zprávy o pověsti od Úřadu městské části Praha 4, bylo proti obžalovanému vedeno jen jedno přestupkové řízení, které bylo odloženo tak, jak již bylo zmíněno výše. Obžalovaný nemá žádný záznam v evidenci přestupků ani v rejstříku trestů.
39. Obžalovaný ve své výpovědi vinu popírá, v řadě aspektů pokud jde o průběh soužití, popisuje situaci obdobně jako poškozená, kdy však popírá, že by se dopouštěl násilí (s výjimkou dvou fack v době před přestěhováním na Kladno), výhrůžek či vydírání obžalované. Uvedl, že soužití bylo konfliktní, ale vše končilo na úrovni hádek, které byly vyhrocené z obou stran, vzájemně si maximálně nadávali. Pokud má soud výpověď obžalovaného posoudit samostatně, jde o logickou a konzistentní verzi toho, jak mohl probíhat vztah mezi obžalovaným a poškozenou, který byl konfliktní a potenciálně pro oba dotčené velmi nepříjemný, ale není v této verzi popisováno jednání, které by bylo možné označit za týrání.
40. Verzi obhajoby v zásadě zpochybňuje pouze výpověď poškozené a svědkyně F. [REDAKCE], rovněž je otázkou jak poškozená přišla k ohledáním zdokumentovaným dvěma podlitinám, která objektivně dle výše rozebíraného ohledání poškozená k 17. 6. 2020 měla. (Obžalovaný k tomuto

vedl, že si je měla poškozená nechat udělat úmyslně, aby se svým obviněním u policie uspěla). Pokud jde o u poškozené zjištěné psychické příznaky, lze je vysvětlit jak jednáním řešeném obžalobou, tak komplexně nepříznivou situací obžalované v dlouhodobě konfliktním vztahu (odhlédnout nelze od znalkyní popsanou osobnostní struktury poškozené), tedy tyto následky mohly nastat i v návaznosti na verzi obhajoby.

41. Pro verzi obžaloby je primární výpověď poškozené, kdy jde o jediný přímý důkaz, že by se měl obžalovaný dopustit jednání uvedeného v obžalobě. Pokud jde o ostatní, nepřímé důkazy, nejde zde o situaci, kde by tvořily ucelený řetězec, na jehož základě by bylo možné dojít ke skutkovým závěrům odpovídajícím obžalobě.
42. Hodnotí-li soud výpověď poškozené před soudem, nelze přehlédnout nekonzistentnosti, kdy poškozená na jedné straně uvádí, že měla situaci vnímat jako fyzické týrání, že měla např. vedoucí v Tesco po přestěhování na Kladno přiznat, že jí obžalovaný bije, že měla šestkrát volat policii, protože jí obžalovaný napadal, aby později uvedla, že vlastně se jednalo hlavně o násilí psychické, že na ní nad rámec chycení za ruce a strčení na linku (v kontextu toho, že se ho snažila ignorovat, otočila se k němu zády a začala si zpívat), vztáhl ruku jen třikrát a to 2017, 2018 a poté až před oznámením věci na policii v roce 2020. Poškozená před soudem dále potvrdila, že jí měl obžalovaný přinejmenším dvakrát vyhrožovat, naopak pokud jde o peníze, nepopsala před soudem nic, co by odpovídalo vydírání, byť jí k tomu soud dotazy přiměřeně směřoval (ohledně peněz je měl obžalovaný toliko chtít zpátky a volat kvůli tomu účetní, jinak nic). Na jedné straně popsala intenzivní násilí včetně škrcení z roku 2017 (po narození dcery), poté však označila jako nejhorší poslední útok z pondělí před oznámením věci na policii, kdy již na tomto místě lze poukázat na kontext ohledání těla poškozené, kdy byla zjištěna „pouze“ jedna výrazná tmavá podlitina na boku a jedna na fotografii nerozeznatelná menší světlá podlitina pod pravým okem, což příliš neodpovídá opakovaným úderům do oblasti zad (viz výše), ani nepůsobí intenzivněji než jindy poškozenou popisované škrcení a bití do hlavy, zatímco držela dítě (viz výše popis prvního útoku). Poněkud nelogicky působí, že by se jí obžalovaný měl z neznámého důvodu během těhotenství začít svěřovat s tím, že bil i předchozí ženu, ale nelze to vyloučit.
43. Pokud při samostatné výpovědi poškozené soud s přihlédnutím k běžně se vyskytujícím zkreslením a nepřesnostem, rozrušení svědkyně a možnosti jistého emočního zkreslování zmíněného znaleckým posudkem (projev poškozené dle soudu má jisté tendence v tomto smyslu – např. pokud měl být obžalovaný zlý na svědkyni H. [REDAKCE] při vrácení kauce, tak posléze vyplynulo, že poškozená takto popisuje, že byl obžalovaný našťvaný, že na ní musel čekat a nepřijal omluvu svědkyně s tím, že ho to nezajímá, neznamenalo to, že by mělo jít o něco závažnějšího) může připustit, že jde o možnou verzi, kde by v případě potřeby další detaily bylo možné doplnit z výpovědi z přípravného řízení, výpověď svědkyně neobstojí jako věrohodná v kontextu ostatních důkazů.
44. Soud úmyslně vedl při výslechu poškozenou k tomu, aby uvedla pokud možno nejvíce informací ohledně role její dřívější domácí, svědkyně H. [REDAKCE]. Ta byla soudem vyslechnuta nad rámec důkazního návrhu obhajoby, kdy absence tohoto návrhu je logická v kontextu toho, že obžaloba se vztahuje k období po přestěhování obžalovaného a poškozené na Kladno, nicméně z hlediska soudu se jednalo o možnost prověřit výpověď obžalované výslechem osoby, která nemá bližší vztah k žádné ze stran (tvrzení, že se měli spřátelit s poškozenou, vyplynulo až v hlavním líčení). Soud výpověď svědkyně H. [REDAKCE] nemohl než hodnotit jako zcela přesvědčivou a věrohodnou, kdy není známo, proč by se měla tato svědkyně snažit stranit obžalovanému (dle tvrzení poškozené, by se dalo očekávat, že by případně mohla být motivována maximálně opačně s ohledem na dřívější přátelství s poškozenou a snahou jí pomoci). Svědkyně H. [REDAKCE] rezolutně popřela, že by její role byla taková, jak ji popisovala poškozená. Jak soud mohl hodnotit chování a projev této svědkyně, rovněž nepůsobí příliš věrohodně, že by se měla nechat zastrašit obžalovaným a lekat se jen kvůli tomu, že obžalovaný vstoupí do místnosti, či měla zakázat v bytě

poškozené dále bydlet, protože sama měla z obžalovaného strach. I když soud přihlédně k možným zkreslením paměťových stop jak na straně poškozené, tak svědkyně H[REDACTED], jde v popisu úlohy svědkyně o tak zásadní principiální rozpory, které takto nelze přesvědčivě vysvětlit. Pakliže soud nemá důvod nevěřit svědkyni H[REDACTED], je její výpověď vyvrácena část tvrzení poškozené a návazně zpochybněna i věrohodnost tvrzení ostatních.

45. Rovněž výpověď svědkyně F[REDACTED] nepodepřela výpověď poškozené, ale naopak do věci vnáší pouze další pochybnosti. Před soudem poškozená a svědkyně na obecné úrovni shodně uváděly, že již před 15. 6. 2021 byly na poškozené vidět modřiny s tím, že je poškozená vysvětlovala svědkyni tím, že se praštila, protože chtěla obžalovaného chránit a tak se to dříve neřešilo, ale zatímco poškozená byla před soudem k upřesňujícím dotazům k jejich rozsahu poměrně zdrženlivá (viz výše, kdy jisté modřiny na rukou a nohou připouští i obžalovaný), svědkyně F[REDACTED] nad rámec tvrzení poškozené či jakýchkoliv jiných důkazů popisovala před soudem rozsáhlé modřiny včetně modřin v obličeji v době, kdy dle poškozené mělo dojít maximálně k chycení za ruce či strčení na linku a dále dle svědkyně měla na poškozené vidat modřiny mnohem častěji než by odpovídalo verzi poškozené. Výpovědi poškozené a této svědkyně se rovněž rozcházejí, pokud jde o to, jak svědkyně na tyto modřiny reagovala a proč se na čas přerušily jejich styku. Poškozená tvrdí, že na ní svědkyně naléhala, aby věc řešila na policii, a proto s ní posléze přerušila kontakt, svědkyně naopak před soudem tvrdila, že tehdy modřiny neřešila, protože jí poškozená říkala, že se sama praštila, a o takovýchto důvodech dočasného přerušování nehovoří, naopak tvrdí, že přiměla poškozenou přiznat, čeho se obžalovaný dopouští, až poté, co se opět viděli. Zcela očividný je pak rozpor s tím, jak svědkyně popsala situaci policii bezprostředně po oznámení, jak již bylo rozebráno výše, tedy že si před 15. 6. 2020 svědkyně žádných modřin na poškozené všimnout neměla.
46. Soud dále nemá důvod v kontextu slyšených nahrávek pochybovat, jak spolu obžalovaný a poškozená komunikovali, tedy česky (a to včetně poměrně vyhrocené komunikace), kdy i ze záznamu je jejich čeština dostatečně srozumitelná. I když lze samozřejmě připustit občasné použití cizích termínů, je obtížně uvěřitelné, že by zrovna před svědkyní F[REDACTED] mluvili nějakým pro svědkyni nesrozumitelným jazykem (není zřejmé, o jaký jazyk, který by oba ovládali, by se mělo jednat, i kdyby snad účelově chtěli obsah rozhovoru před svědkyní skrýt), a proto nebyla svědkyně před soudem schopna zodpovědět upřesňující dotazy na to, co při její návštěvě u poškozené zaznělo.
47. Věrohodnost poškozené nepodporují ani záznamy o zásazích policie a předchozím přestupkovém řízení. Pouze v případě 22. 7. 2018 (u poškozené i u obžalovaného jde o chronologicky druhý incident) je zmínka o násilí, kdy dle tehdejší verze obžalovaného si měli dát facku vzájemně, dle tehdejší verze poškozené ji měl dát pouze obžalovaný jí. Při následných zásazích již není zmínka o násilí, respektive v jediném případě, kdy násilí poškozená zmínila do telefonu, ho po příjezdu hlídky negovala s tím, že nešlo o to, že by ji obžalovaný napadal, ale o to, že se bála, že se hádka vyhroť tak, že by ji napadnout mohl. Policie v tomto období až do 16. 6. 2020 nikdy neshledala nic protiprávního, ani nezaznamenala, že by poškozená obžalovaného z něčeho protiprávního vinila. Pokud poškozená popisuje, že mělo být jasné, že dochází k jejímu fyzickému napadání a že to měla policii říkat, muselo by opakovaně docházet k tomu, že policejní hlídky zaznamenávali hovor a následný zásah v rozporu s tím, co se skutečně dělo. Případně může jít opět o možnost jistého emočního zkreslování, obdobně jako poškozená dle výše zmíněného záznamu nerozlišovala, jestli už je napadána, nebo má jen z napadání strach. Soud nemá důvod pochybovat o práci policistů, zvláště pak v kontextu kumulujících se pochybností o přesvědčivosti výpovědi poškozené.
48. Pakliže poškozená popisuje, jak byla v soužití s obžalovaným traumatizována a jak i rok poté, co žijí odděleně, z něj má strach a je před ním strachem paralyzována, nelze přehlédnout, že v slyšených nahrávkách vůči obžalovanému vystupuje v zcela odlišném tónu a počíná si velmi

suverénně. Samozřejmě lze akceptovat, že došlo ke stabilizaci psychického stavu poškozené tak, jak plyne i z výše rozebíraných zpráv intervenčního centra a posudků. V tomto je zcela na místě poznámka státního zástupce, že z psychického stavu a povahy vztahu poškozené k obžalovanému v nedávné době nelze dovozovat stav a vztah poškozené k obžalovanému v době do 15. 6. 2020. Byla to však sama poškozená, kdo před soudem poukázala na to, jak je obžalovaným stále traumatizována a jaký z něj má strach, čímž sama založila důvodnost návrhu obhajoby, pokud jde o přehrání nahrávek k tomu, že je toto její tvrzení nevěrohodné. Samozřejmě nelze vyloučit, že předmětné nahrávky (soud přehrál pouze tři z podstatně většího souboru), jsou spíše excesy, vzepjetím se zoufalé poškozené, jak zmínila zmocněnkyně, a samy o sobě by věrohodnost poškozené nevyvracely, ale soud musí i tento důkaz hodnotit v kontextu ostatních důkazů, kdy nahrávky přispívají k pochybnostem o výpovědi poškozené a na ní stojící verzi obžaloby.

49. Pokud jde o znalecké zkoumání poškozené, soud nemá důvod pochybovat o obecné věrohodnosti, tedy schopnosti podat přiměřeně pravdivou výpověď, kdy nepřehlíží znalkyní výše zmíněnou výhradu, která do jisté míry odpovídá tomu, jak soud mohl přímo posoudit podání výpovědi poškozenou. Pokud pak jde o specifickou věrohodnost, jde o specifickou oblast zkoumání, kdy znalkyně výslovně uvedla, že s ohledem na podklady ji nemůže posoudit a pouze může konstatovat, že z předložených textů a provedeního vyšetření neshledává známky nevěrohodné výpovědi. Je na soudu, aby výpověď svědkyně z hlediska věrohodnosti hodnotil a to pokud možno přímo, v rámci osobního výslechu před soudem, kdy případné čtení výpovědi z přípravného řízení má podpůrný charakter a zejména ho pak musí dát do kontextu s ostatním dokazováním, jak soud učinil výše. Nelze činit závěry, že na základě znaleckého posudku by soud měl poškozené uvěřit, protože znalecký závěr prokazuje věrohodnost (absence známek nepravdy neprokazuje, že jde o pravdu, pouze přispívá pravděpodobnosti, že by o pravdu jít mohlo).
50. Jak již soud výše zmínil, i výsledky ohledání těla poškozené (jediný objektivní důkaz, že na poškozenou působilo nějaké násilí) podporují verzi obžaloby pouze omezeně, kdy poškozená popisuje útok podstatně intenzivnější, než jaký odpovídá zjištěným následkům. Pokud obžalovaný uvádí, že si poškozená měla tato poranění způsobit, respektive nechat způsobit sama, nejednalo by se o jednání běžné, ale nelze ho obecně vyloučit, kdyby soud naopak připustil jako možnou, pravděpodobnější variantu, že k napadení obžalovaným došlo a předmětná poranění poškozené způsobil obžalovaný, nestačilo by to k závěru, že docházelo k týrání. Takovýto incident aniž by bylo prokázáno, že jde o součást týrání, by bylo možné případně posoudit spíše jako přestupek, ale postoupení věci do přestupkového řízení by mělo smysl, pokud by bylo možné s potřebnou mírou jistoty dojít k závěru, že obžalovaný předmětná poranění skutečně způsobil. Zde však jde z pohledu soudu o pravděpodobnější, ale s ohledem na omezenou věrohodnost obžalované o nikoliv dostatečně jistou variantu, kterou zde soud zdůrazňuje především z toho důvodu, že jde o důkazně nejlépe podložený aspekt, kdy k ohledně ostatnímu je důkazní situace ještě podstatně slabší.
51. Soud se plně ztotožňuje s ustálenou judikaturní praxí, že shledat vinu s potřebnou mírou praktické jistoty lze i na základě jediného, rozhodujícího usvědčujícího důkazu (situace tzv. tvrzení proti tvrzení nemusí nutně znamenat zproštění obžaloby), nicméně v takovýchto případech, je nutné na takovýto rozhodující důkaz klást zvýšené nároky. V této věci soud musí konstatovat, že výpověď poškozené takto zvýšené nároky nesnese, v kontextu ostatního dokazování jak bylo rozvedeno výše, verze poškozené nesnese ani podstatně benevolentnější posouzení. Nelze než konstatovat, že provedené dokazování nepostačuje k závěru, že by verze obžaloby byla prokázána s potřebnou mírou praktické jistoty a naopak verze obhajoby byla přesvědčivě vyvrácena. Nebylo navrhováno doplnění dokazování a ani soudu není známo, jaký další důkaz by bylo možné provést, aby bylo možné reálně očekávat, že dojde v tomto ohledu

k posunu ve prospěch závěru, že se skutek stal, rozšiřovat dokazování v opačném směru by pak bylo v takovéto situaci neúčelné.

52. Za této situace pak soud nemohl než obžalovaného zprostit obžaloby tak, jak je uvedeno ve výroku.
53. Poškozená se prostřednictvím zmocněnce řádně a včas připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu nemajetkové újmy v částce 80 000 Kč. Jelikož soud ve věci rozhodl tak, že obžalovaného zprostil obžaloby, nemohl dle ustanovení § 229 odst. 3 tr. řádu o tomto nároku rozhodnout jinak, než že poškozenou odkázal s tímto nárokem na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení u Okresního soudu v Kladně. K rozhodnutí o odvolání je příslušným odvolacím soudem Krajský soud v Praze. Odvolání má odkladný účinek.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a jeho obhájce.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce. Toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně podle § 251 trestního řádu, také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít i o nové skutečnosti a důkazy. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje tyto náležitosti.

Odvolací soud zamítne odvolání bez věcného přezkoumání, bylo-li podáno opožděně, osobou neoprávněnou nebo osobou, která se odvolání výslovně vzdala nebo znovu podala odvolání, které v téže věci již předtím výslovně vzala zpět.

Kladno 21. září 2021

JUDr. Ondřej Načeradský, v. r.
samosoudce